

ἐκτέταται νύχιος, ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,
 οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς, οὐ τινος ἄρχων, 860
 ἀλλ' ὡς τίς τ' Ἀΐδα παρακείμενος
 ὄρα. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἀμᾶ
 φροντίδι, παῖ, πόνος
 ὃ μὴ φοβῶν κράτιστος.

NE. σιγαῖν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν. 865
 κινεῖ γὰρ ἀνήρ ὄμμα κἀνάγει κάρα.

ΦΙ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
 ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχης' ἐγὼ
 τλῆναί σ' ἐλεινωῶς ὧδε τὰ μὰ πῆματα 870
 μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
 οὐκ οὖν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
 οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.

ἀλλ' εὐγενῆς γὰρ ἡ φύσις καὶ εὐγενῶν,
 ὦ τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.

καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
 σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
 ἴν', ἠνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ, 880
 ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.

NE. ἀλλ' ἤδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
 ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
 νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,